

(Varmeforsyningsloven)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

**KLAGE FRA
OM**

E.ON Produktion Danmark A/S
E.ON Produktion A/S' tilbageførsel af elmæssige henlæg-
gelser i fjernvarmepriserne over afskrivninger på anlæg

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH –EKN

**NÆVNETS
SAMMEN-
SÆTNING
I SAGEN**

Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
Professor, dr.jur. Jens Fejø
Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen
Direktør Per Søndergaard
Forsyningsdirektør, akademiingeniør Astrid Birnbaum

**NÆVNETS
AFGØRELSE**

Energitilsynets afgørelse af 25. august 2010 ophæves.

E.ON Produktion Danmark A/S v/advokat Eigil Worm, Advokataktieselskabet Horten (herefter benævnt klager) har ved klage af 13. september 2010 indbragt Energitilsynets afgørelse af 25. august 2010 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen pålagde Energitilsynet klager i medfør af varmemforsyningslovens¹ § 21, stk. 4, at nedskrive den prismæssige anlægssaldo på samme måde, som varmemforsyningsloven foreskriver, at henlæggelser skal, så indregnede henlæggelser i varmepriserne fragår anlægssaldoen på anlæggets idriftsættelsestidspunkt.

Sagens baggrund

Som en følge af elreformen i 1999, der bl.a. pålagde selskaberne at adskille deres produktionsvirksomhed og distributionsvirksomhed fra hinanden (selskabsmæssig unbundling), adskilte daværende NESA sin varmeproduktionsvirksomhed i to selskaber. Med virkning fra 1. januar 2000 havde NESA A/S udskilt sine lokale kraftvarmeanlæg, vindmøller og varmeproduktionsanlæg til Nesanet A/S. NESA Produktion A/S blev stiftet af Nesanet A/S i august 2000, mens NESA Varme A/S blev stiftet i september 2000 af NESA A/S. Ved stiftelsen af NESA Produktion A/S blev Nesanet A/S' aktiver tilført NESA Pro-

¹ Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

duktion A/S. Pr. 1. oktober 2005 erhvervede E.ON Danmark A/S samtlige aktier i bl.a. NESA Produktion A/S. Aktiverne i NESA Produktion A/S blev i den forbindelse tilført klager.

E.ON Danmark A/S, klager og E.ON Varme Danmark ApS er koncernforbundne selskaber. E.ON Danmark A/S er moderselskabet, mens klager driver en række varmeproduktionsvirksomheder, som leverer varme til distributionselskabet E.ON Varme. E.ON Varme distribuerer herefter varmen videre til forbrugerne i det pågældende forsyningsområde.

Det fremgår af sagens akter, at NESA før Kapitalsagens løsning, jf. nærmere herom nedenfor, havde anvendt elmæssige henlæggelser til finansiering af de kraftvarmeanlæg, som klager overtog efter løsningen af Kapitalsagen. NESA' elkunder havde betalt for opførelsen af kraftvarmeanlæggene for varmeforbrugerne mod, at elforbrugerne senere fik henlæggelserne retur som bunden kapital. NESA påbegyndte i sin tid som ejer af kraftvarmeanlæggene over afskrivninger på anlæggene at skabe likviditet til at tilbageføre de elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne. Herved skete der en tilbagebetaling af el-henlæggelserne til elsidens. Efter løsningen på Kapitalsagen og klagers overtagelse af anlæggene fortsatte klager med at tilbageføre de elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne.

I efteråret 2008 indledte Energitilsynet en generel tilsynssag vedrørende prisfastsættelsen på fjernvarme fra E.ON-ejede værker. Energitilsynet behandlede undersøgelsen af E.ON's prisfastsættelse på tilsynets møde den 22. juni 2009. Energitilsynet kom på mødet den 22. juni 2009 med en tilkendegivelse, der bl.a. vedrørte indregningen af anlægsværdier, afskrivninger og finansieringsomkostninger i priserne for fjernvarme fra de anlæg, som klager overtog fra NESA. Tilkendegivelsen af 22. juni 2009 blev for så vidt angik anlægsværdierne på anlæggene overtaget fra NESA fulgt op ved Energitilsynets tilkendegivelse af 8. april 2010. Efter yderligere korrespondance og høring af klager traf Energitilsynet den 25. august 2010 den påklagede afgørelse.

Sagen for Energiklagenævnet drejer sig herefter om, hvorvidt tilbageførelsen af elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne er i overensstemmelse med varmeforsyningslovens § 20 og reglerne i afskrivningsbekendtgørelsen².

Kapitalsagen

Den såkaldte Kapitalsag vedrørte problematikken om den bundne egenkapital i elnetvirksomhederne. Med elreformen fra 1999 blev priserne for net- og transmissionsvirksomhedernes ydelser fastsat inden for en indtægtsramme-

² Bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991 om driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital ifølge lov om varmeforsyning med senere ændringer.

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 2 af 19

regulering, der havde til formål at skabe øget effektivitet i elforsyningen. Elproduktions- og elhandelsvirksomhedernes salg af elektricitet var ikke længere prisreguleret, hvorfor prissætningen siden 2000 har været kommerciel. Det grundlæggende princip fra den første elforsyningslov fra 1977 om, at enhver indtægt i virksomheden skulle anvendes til dækning af virksomhedens udgifter blev videreført med elreformen og dermed videreførtes også sondringen mellem fri og bunden kapital. Det effektivitetsfremmende element var, at ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammerne var til ejernes fri disposition.

I elforsyningsloven fra 1999, der var det lovgivningsmæssige grundlag for elreformen, blev det slået fast, at kollektive elforsyningsvirksomheder og disses ejere fortsat frit, uanset prisreguleringen, kunne disponere over kapital og indtægter (fri egenkapital), som de i medfør af den hidtil gældende elforsyningslov frit kunne disponere over, mens den bundne egenkapital fortsat skulle komme elforbrugerne til gode. Størrelsen af den fri og bundne egenkapital skulle netvirksomhederne ifølge elforsyningsloven opgøre i åbningsbalancerne i forbindelse med overgangen til en ny prisregulering, og åbningsbalancerne skulle godkendes af Energitilsynet. Energitilsynet tilkendegav i sin statusrapport fra august 2003, at tilsynet gennem konkrete afgørelser i 2002 og 2003 havde fastlagt nogle generelt anvendelige principper for opgørelsen af den frie egenkapital. Det var imidlertid elsektorens opfattelse, at hele kapitalen var til fri disposition. Elsektoren anfægtede derfor Energitilsynets afgørelser om kapitalens fordeling på fri og bunden egenkapital og tilkendegav, at den ville gå videre med sagen til klagenævn og domstolene.

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) indgik den 29. marts 2004 tre energipolitiske aftaler, herunder en aftale med Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det radikale Venstre og Kristendemokraterne om fremtidssikring af energinfrastrukturen. Aftalerne indebar bl.a., at den overordnede eltransmission og systemansvaret (Eltra og Elkraft) skulle overdrages vederlagsfrit til staten, ejermæssig adskillelse i forhold til produktion og handel, etablering af en statslig virksomhed, EnergiNet Danmark (nu Energinet.dk), som skulle sikre forsyningssikkerhed og lige adgang til elnettet, afklaring på kapital og ejerforhold, samt en løsning på Kapitalsagen ved ophævelse af opdelingen i bunden og fri egenkapital. Økonomi- og erhvervsministeren indgik i den forbindelse en aftale med ELFOR om kapitalforhold i elsektoren og sikring af uafhængighed i den overordnede infrastruktur på elområdet. Aftalerne er offentliggjorte på Energistyrelsens hjemmeside: www.ens.dk, under menuen "dansk klima- og energipolitik".

Kapitalsagen blev herefter løst ved, at al kapital i virksomhederne kom til ejernes disposition. Der var således ikke længere bunden kapital, men alene fri kapital. Ændringen indebar dog bl.a., at der ikke måtte ske prisstigninger

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH –EKN

Side 3 af 19

for forbrugerne, hvilket medførte en ny indtægtsrammeregulering. Det indgik derfor såvel i den politiske aftale af 29. marts 2004 om fremtidssikring af energiinfrastrukturen som i aftalen med Elfor, at kapitalbegreberne i elforsyningsloven skulle ændres således, at der ikke længere blev skelnet mellem fri og bunden kapital. På denne baggrund indgik det videre i aftalen med ELFOR, at netvirksomhedernes kapital i en overgangsperiode opnåede en lavere forrentning indtil det tidspunkt, hvor løbende effektiviseringer og prisudviklingen gav grundlag for en normal forrentning. Hermed tilgodesås forbrugerne fortsat. På denne baggrund medførte Kapitalsagens løsning bl.a. en ændring af elforsyningslovens § 69, stk. 2, så sondringen mellem indskudskapital og øvrig egenkapital blev ophævet, samt en ændring af lovens § 70, stk. 2, således at udgangspunktet blev, at alle indtægter, der ikke blev anvendt til dækning af udgifter som nævnet i lovens § 69, stk. 1, kom til fri disposition, forudsat at indtægtsrammerne ikke blev overskredet. Der henvises i det hele til det af økonomi- og erhvervsministeren fremsatte lovforslag nr. 236 om forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning (herefter benævnt lovforslag nr. 236), der blev fremsat den 21. april 2004. Lovforslaget er offentliggjort på www.retsinformation.dk.

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 4 af 19

Den påklagede afgørelse

Af afgørelsen af 25. august 2010 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Afgørelse

Energitilsynets sekretariat har på det foreliggende grundlag ikke yderligere bemærkninger til det samlede afskrivningsgrundlag, som E.ON Produktion Danmark A/S overtog fra NESA i 2005, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2.

Med hensyn til afskrivninger af anlægssummerne er det sekretariatets vurdering på det foreliggende grundlag, at afskrivningerne sker i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 20, stk. 2, samt bekendtgørelsen herom.

Men sekretariatet kan konstatere, at anlægsfinansieringen er mindre end anlægsværdierne efter varmforsyningsloven, og at der som følge heraf oparbejdes kapitaldannelse, når hele anlægskontoen bliver afskrevet i fjernvarmepriserne. Forudsat at kapitaldannelsen forbliver i hvile-i-sig-selv regnskabet og alene anvendes til formål, der efter varmforsyningsloven er lovlige, er varmforsyningsloven efter sekretariatets vurdering ikke til hinder herfor.

Med hensyn til renteudgifter i fjernvarmepriserne finder sekretariatet, at det er i strid med varmemforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, at E.ON Produktion Danmark A/S i 2006 og 2007 beregnede sig renteudgifter på primoanlægssaldi, i stedet for at udgiftsføre de faktiske renteudgifter på selskabets rentebærende gæld.

Sekretariatet konstaterer, at summen af indregnede renteudgifter og afskrivninger i fjernvarmepriserne i perioden 2006-2008 med fradrag af renteudgifter på rentebærende gæld og afdrag på gælden praktisk taget svarer til summen af anlægstilgange i samme periode.

I medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, pålægger Energitilsynets sekretariat derfor E.ON Produktion Danmark A/S at nedskrive den prismæssige anlægssaldo på samme måde, som varmemforsyningsloven foreskriver, at henlæggelser skal, så indregnede henlæggelser i varmepriserne fragår anlægssaldoen på anlæggets idriftsættelsestidspunkt. Det beløb, som anlægssaldoen skal nedskrives med svarer til anlægstilgangene i perioden 2006-2008, det vil sig med et beløb på 32.886.003 kr.

Endelig er det sekretariatets vurdering, at spørgsmålet om hvorfor finansieringsomkostningerne er stigende, ikke længere har relevans for perioden 2006-2008 af ovennævnte grunde. Sekretariatet aftalte med E.ON den 3. november 2009, at spørgsmålet om renten ville blive taget op i forbindelse med Energitilsynets samlede undersøgelse af omkostningernes rimelighed. Denne del af tilsynets undersøgelse af E.ONs prisfastsættelse sker senere. Afgørelse om renteudgifterne i 2009 fjernvarmepriserne og frem vil blive truffet i den del af den samlede sag.

[...]

Energitilsynets afgørelse af 25. august 2010 er vedlagt som **bilag 1**.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at Energitilsynets pålæg af 25. august 2010 skal ophæves. Til støtte herfor har klager navnlig anført følgende:

- Klager blev stiftet af NESA-koncernen i forbindelse med el-reformen i år 2000. E.ON-koncernen erhvervede aktierne i selskabet i slutningen af år 2005, hvorefter selskabet skiftede navn. Der er dog tale om den samme juridiske person. Ændringen af ejerskabet til aktierne har derfor ikke påvirket den anlægssaldo, som selskabet har i forhold til varmemforbrugerne eller varmeregnskabet.

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 5 af 19

- Den varmeprismæssige anlægssaldo er den omkostning, som det har kostet at bygge værket med fradrag af de afskrivninger, som allerede er taget over varmepriserne. Den faktiske omkostning ved at opføre et værk kan afskrives over varmepriserne i medfør af varmeforsyningslovens § 20. Finansieringen af værket har i den forbindelse ingen betydning for afskrivningerne. Det forhold, at lånekapitalen er mindre end afskrivningssaldoen er derfor irrelevant for, om man kan afskrive anlægssaldoen.

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH –EKN

Side 6 af 19

- Anlægssaldoen overstiger klagers gæld. Forholdet mellem en varmeforsyningsvirksomheds anlægssaldo og virksomhedens gæld er uden betydning for, hvilke beløb der kan indregnes i varmeprisen. Forskellen mellem de to beløb hos klager skyldes, at aktiviteter, der ikke er omfattet af varmeforsyningsloven delvist har finansieret anlæggene. For at fremme udbygningen af kraftvarme tillod klager, at der over elpriserne blev opkrævet beløb, der kunne finansiere kraftvarmeværker. El-siden har via henlæggelser over el-priserne ligeledes finansieret en del af anlægssaldoen. Varmeprismæssigt kan der indregnes normal forrentning og afskrivning af de fulde anlægsomkostninger inklusiv de beløb, som er finansieret gennem henlæggelser efter elforsyningsloven³.
- Afgørelsen er i strid med Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006 (j.nr. 21-235) vedrørende Slagelse Kraftvarmeværk. I henhold til denne afgørelse skal de beløb, der er finansieret af el-siden, tilbagebetales af varmeforbrugerne til el-siden med renter, uanset om der fra el-sidens vedkommende er tale om bunden kapital eller fri kapital. Dette sker ved betalingen af afskrivningerne og er ikke urimeligt efter elforsyningslovens § 75, stk. 2. I den omfang finansieringen ikke er tilbagebetalt via afskrivningerne, skal restsaldoen således forrentes over for el-siden. Slagelse Kraftvarmeværk er, ligesom klagers værker er det, et decentralt kraftvarmeværk.
- På tidspunktet for Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006 var de fulde reformer af el-siden gennemført, og kapitalsagen var løst. Al kapital på el-siden var derfor fri kapital. Om de beløb, der skal betales tilbage til el-siden, tilfalder el-forbrugerne eller el-selskaberne som fri kapital, er ikke afgørende for, om varmeforbrugerne skal betale afskrivningerne på de omkostninger, der har været forbundet med at bygge værket. Afskrivninger på og renter af de beløb, el-siden har finansieret, skal ikke indgå i varmesidens hvile-i-sig-selv-regnskab, da

³ Lovbekendtgørelse nr. 516 af 20. maj 2010 med senere ændringer.

det vil betyde, at varmesiden reelt ikke betalte forrentning og afskrivning på denne del af anlægsinvesteringen. Som Energiklagenævnet anførte i afgørelsen af 16. juni 2006 er det et led i nævnets faste praksis, at der kan afskrives på anlægsomkostningerne. Dette er også en direkte følge af varmemforsyningslovens § 20, og er ikke afhængig af, om der er tale om et forsøgsanlæg mv.

- Som følge af de forskelle, der var mellem varmemforsyningsloven og elforsyningsloven, og som man måtte forholde sig til ved stiftelse af selskabet ved fastlæggelse af de finansielle værdier efter årsregnskabsloven, bliver el-sidens finansiering en intern gæld. Dette var også tilfældet i afgørelsen af 16. juni 2006, hvilket ikke ændrede ved, at beløbet skulle behandles som fremmedkapital og forrentes. Dette må derfor også gælde i indeværende sag.

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 7 af 19

- Retten til i varmepriserne at indregne afskrivninger af de faktiske omkostninger, der har været forbundet med at etablere anlæggene, er en direkte følge af varmemforsyningslovens regler. Det ligger klart, at anlæggene på ingen måde er finansieret af varmesiden. Det forhold, at anlæggene oprindeligt er finansieret ved henlæggelser over elpriserne, kan, som det fremgår af Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006, ikke medføre, at der skal være begrænsninger i afskrivningsmuligheden. Havde det været tilfældet, ville lovgivningen have været ekspropriativ og udløst erstatning
- Det var ikke afgørende for Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006, om der var tale om et værk, der var opført som et led i kraftvarmemforsøgsordningen. Dette fremgår af afgørelsens begrundelse, der ikke henviser til forsøgsordningen, men til varmemforsyningslovens generelle regler i § 20. Der var ikke tale om, at indregningen af omkostningerne var knyttet til afdrag på finansieringen, og det ligger klart, at afskrivninger ikke afhænger af, om der er afdrag at betale. Om beløbet går til klager og dermed indirekte til selskabets ejere, gør derfor ikke nogen forskel i forhold til afgørelsen af 16. juni 2006. Da den tidligere forbindelse til el-forbrugerne var bortfaldet i sagen, ligesom den var bortfaldet for Nesa Produktion (klager), før E.ON overtog selskabet, er dette uden betydning for, om beløbene skal tilbagebetales.
- Det er korrekt, at der er indregnet flere renter i varmepriserne, end der er betalt i selskabet. Dette skyldes, at der også er indregnet renter af el-sidens finansiering med henblik på bl.a. den oprindelige finansiering. Dette er fremmedkapital, hvorfor renterne kan indregnes i varmepriserne.

- Klager har haft en indtjening ved vindmølle drift, det vil sige elproduktion. Denne indtjening skal heller ikke indgå i varmesidens hvile-i-sig-selv-regnskab, men skal behandles som fremmedkapital i forhold til varmesiden. Da Energitilsynet i afgørelsen ikke korrigerer for vindmøllekapitalen, omfatter afgørelsen reelt også denne kapital i sine økonomiske konsekvenser. Efter udsondringen af vindmøllerne er den kapital, som vindmølleproduktionen optjente blevet stående i selskabet. Elproduktionen blev drevet med overskud. Det er ikke i strid med varmemforsyningslovens regler, at et selskab, der driver varmemforsyningsvirksomhed, også driver anden virksomhed, så længe det varmeprismæssige hvile-i-sig-selv-regnskab ikke bliver påvirket af aktiviteten. Der er kun krav om, at netselskaber udskiller aktiviteten i et selvstændigt selskab, jf. varmemforsyningslovens § 23 g. Den del af selskabets finansiering, der er fremkommet ved at overskud fra elproduktionen, er blevet stående i selskabet, og er på samme måde som el-sidens henlæggelser fremmedkapital. Afkastet af en sådan vindmøllekapital tilkommer derfor ikke varmesiden, hvorfor den finansiering, som vindmøllekapitalen bidrager med, må modsvares af en forrentning af kapitalen overfor varmemforbrugere.
- De varmeprismæssige anlægsværdier var ved selskabets stiftelse i år 2000 294.283.293 kr. Ved stiftelsen benyttede man de selskabsretlige dokumenter og dermed i det finansielle årsregnskab de nedskrevne værdier efter el-forsyningsloven, selvom de varmeprismæssige værdier var højere. Kraftvarmeanlæggenes andel af den finansielle saldo udgjorde 140.412.531 kr. Den varmeprismæssige saldo oversteg den årsregnskabsmæssige saldo for varmeanlæggene med 153.870.762. kr. Denne varmeprismæssige saldo blev overtaget af klager i forbindelse med, at varmemproduktionsanlæggene blev overdraget til klager som følge af de lovkrav, der blev stillet ved el-reformen om en selskabsmæssig udskillelse og dermed overdragelse. I tiden indtil år 2000 var anlæggene delvist blevet finansieret af el-siden ved opkrævning af beløb over el-prisen fra NESAs el-forbrugere. Anlæggenes var i NESAs regnskaber før udskillelsen i år 2000 blevet behandlet efter el-forsyningsloven, der havde andre regler om afskrivninger end varmemforsyningsloven. Efter el-forsyningslovens regler var anlæggene derfor nedskrevet til en lavere værdi end den varmeprismæssige.
- Det forhold, at man ved stiftelsen valgte den el-forsyningsmæssige saldo, ændrer ikke på den varmeprismæssige nedskrevne saldo. De varmeprismæssige anlæg var derfor finansieret dels af den anlægsgæld, der indgik i den årsregnskabsmæssige overdragelsesbalance, dels af de henlæggelser, der var foretaget over elpriserne og som udgjorde et udlæg fra el-siden. I det efterfølgende forløb er der over varmepriserne

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH –EKN

Side 8 af 19

afskrevet mere, end der er afskrevet over det finansielle regnskab, hvilket er nødvendigt, da afskrivningssaldoen i det finansielle regnskab er lavere end den varmeprismæssige saldo. I det finansielle regnskab kan dette kun vises som overskud på driften. Dette er dog ikke udtryk for et overskud på varmevirksomheden, men er blot et udtryk for, at el-siden får sine penge tilbage.

- Der ses ikke i varmemforsyningsloven og Energiklagenævnets praksis, at være belæg for, at der ikke i varmeprisen skulle kunne indregnes afskrivninger af nye investeringer, i det omfang, der er tale om geninvestering af el-sidens oprindelige udlæg med renter.
- Overdragelsen af anlæggene til klager har ikke medført, at varmemforbrugernes betalinger er blevet forøget, idet de stadigvæk skal betale afskrivningerne på det, anlæggene faktisk har kostet. Det princip, der senere er blevet lovfæstet i varmemforsyningslovens § 20, stk. 7, er således uden betydning for den foreliggende situation. § 20, stk. 7, og princippet heri kan derfor ikke føre til, at der ikke kan afskrives på normal måde på de omkostninger, det rent faktisk har kostet at bygge anlægget.
- Reglerne i afskrivningsbekendtgørelsen om urimelig kapitaldannelse tager sigte på, at der afskrives hurtigere på anlæggene, end der tilbagebetales på lånene. I en sådan situation fremkommer der en midlertidig likviditet, som Energitilsynet i andre sager har krævet forrentet over for varmemforbrugerne. Energitilsynet har derfor mulighed for at gribe ind, således at der ikke afskrives for hurtigt. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at varmemforbrugerne skal have foræret anlæggene, ved at de slet ikke skal betale for afskrivningerne.
- Det er som en følge af el-reformen, at el-sidens afskrivninger går tilbage til elsiden, dvs. selskabet som ejer, medens beløbene på grund af de frie el-priser ikke længere hverken kan eller skal videreføres til el-forbrugerne. El-siden er i det foreliggende tilfælde klager, uanset at dette nu hedder E.ON Produktion og ejes af E.ON-koncernen (tidligere NESAs Produktion og ejet af NESAs).
- Energitilsynets synspunkt om, at afskrivningerne kan foretages, men herefter skal benyttes til nye investeringer, er i realiteten et udtryk for, at pengene alligevel skulle tilfalde varmesiden. Beløb, der kan indregnes i varmepriserne, er imidlertid udgifter, varmemforbrugerne skal afholde. Hvis de herved fremkomne beløb herefter skulle komme varmemforbrugerne til gode, er realiteten, at udgiften slet ikke er blevet ind-

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 9 af 19

regnet som en udgift for varmemeforbrugerne. Dette er grundlæggende i modstrid med varmemeforsyningslovens regler.

- Det er klart, at afskrivningerne giver likviditet. Man kan imidlertid ikke herudaf drage den konklusion, at disse beløb så skulle være til gratis rådighed for reinvesteringer, idet der heri indirekte synes at ligge, at beløbene tilkommer varmemeforbrugerne. Der er tale om et grundlæggende brud på varmemeforsyningslovens regler, såfremt den likviditet, der fremskaffes ved at indregne omkostninger i fjernvarmepriserne, skal anvendes til nødvendige formål efter varmemeforsyningsloven. Beløbene kan frit trækkes ud af selskabet, og reinvesteringer kan i stedet lånefinansieres. I den foreliggende sag er der tale om, at varmemeforbrugerne betaler afskrivningerne på anlæggene. At der herved fremkommer likviditet i selskabet kan ikke med henvisning til afskrivningsreglerne føre til, at varmemeforbrugerne skulle fritages for afskrivninger, blot fordi finansieringen har den foreliggende lidt specielle form, uden at varmemeforbrugerne dog kommer til at betale mere end afskrivningerne på anlæggene. Når der indregnes omkostninger i fjernvarmepriserne, skal beløbene gå til dækning af disse omkostninger. Hvis de allerede er betalt, går beløbene til de, som skal have tilbagebetalingen heraf. Der er derimod ikke tale om, at beløbene skal gå til andre formål inden for varmemeforsyningslovens regi og dermed indgå i hvile-i-sig-selv-regnskabet.

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH –EKN

Side 10 af 19

Energitilsynets udtalelse til sagen

Energitilsynet finder, at afgørelsen af 25. august 2010 skal stadfæstes. Til støtte herfor har tilsynet navnlig anført følgende:

- De faktiske forhold i indeværende sag kan ikke sammenlignes med forholdene i Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006, idet anlæggene i indeværende sag ikke blev opført som led i kraftvarmeforsøgsordningen. NESA var ikke et kraftvarmeselskab og var derfor ikke omfattet af Elprisudvalgets afgørelser vedrørende forsøgsprogrammet. Endvidere medførte kapitalsagens løsning og overtagelsen af anlæggene fra NESA, at der ikke længere var en kobling mellem el- og varmesiden. Herefter og efter overtagelsen af anlæggene kommer el-henlæggelserne fra NESAs tid ikke længere tilbage til elforbrugerne, men tilgår klager og ejerne af selskabet.
- Klager oplyser at have betalt NESA for differencen mellem den varmepriismæssige anlægssaldo og anlægssaldoen efter de finansielle årsregnskaber gennem den samlede pris for aktierne. Af sagens bilag fremgår, at pr. december 2005 udgjorde differencen mellem den varmepriismæssige anlægssaldo og anlægssaldoen efter de finansielle års-

regnskaber 64.830.999 kr. efter afskrivninger. I 2005 udgjorde klagers lånegæld i anlæggene 107.085.935 kr.

- Afdrag og afskrivninger er ikke det samme, og kun afskrivninger kan indregnes i varmepriserne efter varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, og stk. 2. Sammenhængen mellem afskrivninger og afdrag på lån er, at afskrivningerne i varmepriserne giver likviditet til afdragene, efterhånden som varmemeforbrugerne indbetaler deres varmeregninger. Har en varmeforsyningsvirksomhed ikke låneforpligtelser og derfor ingen gæld at afdrage på, giver afskrivningerne i stedet likviditet til reinvesteringer.
- Energitilsynet har sammenholdt afskrivningerne i varmepriserne efter varmeforsyningslovens § 20, stk. 2, med afdragene på gælden i anlæggene. Gælden var dokumenteret lavere end afskrivningsgrundlaget. En fuld udnyttelse af afskrivningsgrundlaget fører til kapitaldannelse i selskabet. I nærværende sag er beløb svarende til den øgede likviditet anvendt til finansiering af nye anlæg, hvorfor afskrivningsgrundlaget bør nedsættes tilsvarende, så varmemeforbrugerne ikke bliver ved med at betale til klagers kapitaldannelse.
- Der blev ikke udviklet en praksis for tilbageførsel af elmæssige henlæggelser, da man begyndte at bygge kraftvarmefærkerne, og klager har ikke dokumenteret at have en forpligtelse til at tilbagebetale noget beløb til el-forbrugerne.
- Der foreligger ikke dokumentation for el-sidens henlæggelser i hverken de finansielle regnskaber eller i de anmeldte priseftersvisninger til Energitilsynet. Den påklagede afgørelse viser, at klagers gæld er lavere end afskrivningsgrundlaget opgjort efter varmeforsyningsloven, hvilket viser klagers finansieringsforhold efter loven.
- Den likvide kapital, som varmemeforbrugerne via afskrivninger i varmepriserne indbetaler til klager, tilgår ubeskåret selskabet og selskabets ejere. Før kapitalsagens løsning medgik indbetalingerne til at nedsætte elpriserne, således at elforbrugerne fik de beløb tilbage, som de i elmæssige henlæggelser havde lagt ud til finansieringen af anlæggene. Efter kapitalsagens løsning tilgår provenuet af de fulde afskrivninger i varmepriserne klager og selskabets ejere, uden at der er forelagt dokumentation for de juridiske forpligtelser hertil.
- Der foreligger ikke dokumentation for, at E.ON Danmark A/S skulle fungere som en kassekredit for klager. Ifølge klager var finansieringsomkostningerne i priseftersvisningerne for år 2008 15.311.000 kr. I

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 11 af 19

årsrapporten for samme år var finansieringsomkostningerne 7.146.000 kr. Finansieringsomkostningerne i priseftersvisningerne er beregnende omkostninger ud fra primoanlægssaldi og derfor indregnet i priserne i strid med varmemforsyningslovens § 20, stk. 1.

- Energitilsynets afgørelse påviser, at klager indregner flere omkostninger i varmepriserne, end selskabet har.
- Det er altid den laveste af substitutionsprisen eller den aftalte pris eller den omkostningsbestemte pris, som efter varmemforsyningsloven kan indregnes i priserne. Hvis den omkostningsbestemte pris er højere end varmemforbrugerens substitutionspris eller den aftalte pris, kan underskuddet ikke indregnes i varmeprisen, idet underskuddet er den offentligretligt regulerede varmepris uvedkommende. Hvis varmemleverandøren i sine anmeldelser af priseftersvisninger foretager regnskabsmæssige dispositioner på tidspunktet for regnskabet afslutning for at nedbringe et underskud, vil det prismæssigt føre til, at forbrugerne på et senere tidspunkt betaler underskuddet. Dette sker typisk ved tilbageførsel/indtægtsførsel af budgetterede afskrivninger i varmepriserne. Hvis budgetterede afskrivninger bliver indtægtsført ved regnskabsafslutningen, vil anlægssaldoen stige med samme beløb, som underskuddet bliver reduceret med ved indtægtsførselen af afskrivningerne. De afskrivninger, som var budgetterede og anmeldt, bliver på denne måde ophævet til senere indregning i varmepriserne. Varmeleverandøren skubber på denne måde et underskud frem i tiden. Dette svarer til, at det anmeldte grundlag for varmeprisen efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 1, har været forkert, da den budgetterede afskrivning indgår i prisfastsættelsen. Hvis afskrivningen ikke skulle have været med i prisfastsættelsen, skulle den anmeldte pris have været lavere.
- Såfremt der ved denne fremgangsmåde er tale om underdækning i varmemforsyningslovens forstand, vil dispositionen tilsidesætte Energitilsynets lange og faste praksis efter loven om, at underdækningen årligt gøres op og indregnes synligt i den førstkommende pris. Den faste praksis er en følge af princippet om nødvendige omkostninger i varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, og § 2, stk. 1, og stk. 2, i anmeldelsesbekendtgørelsen⁴, efter hvilke anmeldelser skal dokumentere årets prismæssige ubalancer, da der afregnes over for varmemforbrugerne til budgetterede priser.
- Hvis Energitilsynet tillod, at den omkostningsbestemte pris blot blev reguleret regnskabsmæssigt ved f.eks. tilbageførsel/indtægtsførsel af

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 12 af 19

⁴ Bekendtgørelse nr. 394 af 25. maj 2009 om anmeldelse af priser m.v.

allerede foretagne afskrivninger, for på den måde at nedsætte underskuddet, ville varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, og stk. 2, blive sat ud af kraft.

- Den påklagede afgørelse omhandler ikke en korrektion af afskrivninger. Afgørelsen handler derimod om, at klager har indregnet afskrivninger i varmepriserne, som der ikke er omkostningsmæssig dækning for efter varmemforsyningsloven. Afskrivningerne har ikke været nødvendige, jf. lovens § 20, stk. 1, og stk. 2, og har derfor medført en urimelig kapitaldannelse, jf. afskrivningsbekendtgørelsens § 7.
- Klagers anmeldte finansieringsomkostninger er ikke finansieringsomkostninger/-udgifter ved fremmedkapital efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, men udgifter, som fremkommer ved en regneteknisk beregning. Klager beregner den årlige finansieringsomkostning som et antal procent af den til enhver tid værende primo anlægssaldo. I afgørelsen bliver det dokumenteret, at de faktiske dokumenterbare finansieringsomkostninger ved fremmedkapital ved klager er mindre end de regnetekniske beregnede beløb, som klager har indregnet i varmepriserne. Denne forskel pålægges klager at tilbageføre i varmepriserne. Afgørelsen pålægger klager at nedsætte afskrivningsgrundlaget med beløbet, således at pålægget med det samme er gennemført, og opfølgningen og virkningerne af pålægget er kontrollerbare. Prisnedsættelsen kommer via lavere årlige afskrivninger i varmepriserne over tid.

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 13 af 19

Retsgrundlaget

Varmeforsyningslovens § 20 regulerer bl.a., hvilke omkostninger kollektive varmemforsyningsanlæg m.v. kan indregne i varmeprisen. Af varmemforsyningslovens § 20 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmemforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeverker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-11, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at andre udgifter og omkostninger end de i stk. 1 nævnte, kan ind-

regnes i priserne, jf. dog stk. 7. Klima- og energiministeren kan endvidere fastsætte regler om indregning i priserne af kompensation ved et projekt til ændring af områdefægrænsningen og indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden, forrentning af indskudskapital.

[...]

Stk. 7. Det vederlag, som betales ved hel eller delvis overdragelse af anlæg omfattet af stk. 1, må hverken direkte eller indirekte føre til, at priserne for ydelser fra anlæg omfattet af stk. 1 bliver højere, end de kunne være blevet, såfremt overdragelsen ikke havde fundet sted, herunder som følge af indregning af forøgede udgifter til finansiering ved fremmedkapital, driftsmæssige afskrivninger eller forrentning af indskudskapital.

Stk. 8. Udgifter til erhvervelse af kvoter til varmeproduktion

[...]"

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 14 af 19

Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, giver Energitilsynet mulighed for at pålægge kollektive varmforsyningsanlæg m.v. at bringe et urimeligt forhold til ophør, såfremt forholdet ikke bringes til ophør ved forhandling. Følgende fremgår af lovens § 21, stk. 4:

"[...]

§ 21.

...

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

[...]"

Afskrivningsbekendtgørelsen er udstedt i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Af bekendtgørelsen fremgår bl.a. følgende:

"[...]

Driftsmæssige afskrivninger

§ 1. For idriftsatte anlæg indregnes driftsmæssige afskrivninger i priserne på grundlag af de efter hidtil gældende regler opgjorte afskrivningsgrundlag.

§ 2. For de nye anlæg indregnes driftsmæssige afskrivninger i priserne på grundlag af den konstaterede anlægssum med fradrag af henlæggelser, jf. § 5.

[...]

§ 4. Afskrivninger af de i §§ 1 og 2 nævnte værdier foretages med indtil 20 procent om året.

Stk. 2. For anlæg idriftsat inden afslutningen af det regnskabsår, der omfatter den 31. marts 1982, foretages afskrivninger over en periode på højst 15 år fra det nævnte regnskabsår.

Stk. 3. For anlæg idriftsat efter afslutningen af det regnskabsår, der omfatter den 31. marts 1982 foretages afskrivninger særskilt for det enkelte års samlede anlægssum. Det enkelte års anlægssum skal være afskrevet over en periode på højst 30 år fra idriftsættelsestidspunktet.

[...]

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 15 af 19

Kapitaldannelse

§ 7. I tilfælde, hvor anvendelsen af reglerne i §§ 1-5 medfører en urimelig kapitaldannelse, kan gas- og varmeprisudvalget bestemme, at bogførte fondsmidler, herunder midler overført til ejerne - dog bortset fra pensionsfond og rimelige driftskapitalmidler - anvendes til nedsættelse af priserne på varmt vand, damp eller gas i forsyningsområderne.

[...]”.

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har ved afgørelse af 16. juni 2006 (j.nr. 21-235) behandlet en klage over Energitilsynets afgørelse af 6. januar 2004 om prisfastsættelse på varme leveret fra Slagelse Kraftvarmeværk. Den påklagede afgørelse var en delafgørelse i Energitilsynets behandling af en klage fra Slagelse Kommunes Varmeforsyning over afregningsprisen for varmt vand fra Slagelse Kraftvarmeværk. Sagen drejede sig om, hvorvidt anmeldelsen af priserne på varme produceret på Slagelse Kraftvarmeværk, der var ejet af Energi E2 A/S, var sket på et mangelfuldt grundlag. Sagen drejede sig endvidere om, hvorvidt Energi E2 A/S’ beregning af den omkostningsbestemte pris, herunder om Energi E2 A/S i prisen kunne indregne finansieringsomkostninger til elsidens henlæggelser til varmesidens andel af anlægssomkostningerne. I forbindelse med sagens behandling fremsendte Energitilsynet en udtalelse fra Kammeradvokaten, der var udarbejdet til tilsynet, til Energiklagenævnet. Af udtalelsen fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Det er imidlertid min vurdering, at Energi E2 på baggrund af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, elforsyningslovens § 75, stk. 2, samt afskrivningsbekendtgørelsens regler, må anses for at have et krav på tilbagebetaling af de elprismæssige henlæggelser vedrørende varmesidens anlægsudgifter til anlæg af kraftvarmeværket (både særømkostninger for varmesiden og varmesidens andel af fællesømkostningerne) via varmepriserne. Det er dog en forudsætning herfor, at der sker fradrag for den kompensation elsiden har opnået ved, at prisfastsættelsen er sket efter model 1 i 1986-aftalen og via Elprisudvalgets afgørelse af 12. juni 1989. I den forbindelse henvises til Elprisudvalgets møde den 23. september 1985, hvor Elprisudvalgets afgørelser nævnt ovenfor under punkt b) må anses som udtryk for, at varmesiden som det klare udgangspunkt allerede ved henlæggelserne skal bære sin andel af anlægsømkostninger for et kraftvarmeværk.

...

For så vidt angår forrentningen, er jeg mest tilbøjelig til at anse elsiden for at have et krav herpå. Elsidens finansiering af anlægsømkostningerne for varmesiden via henlæggelser må anses for en art fremmedfinansiering, og det følger derfor af § 20, stk. 1, at der kan ske indregning af finansieringsudgifter hertil i varmepriserne. I den forbindelse henviser jeg til Energiklagenævnets afgørelse af 16. november 2004 i Sydkraft Varme A/S-sagen, hvor nævnet lagde til grund, at koncerninterne lån mellem Sydkraft Danmark A/S og Sydkraft Varme A/S må side-stilles med anden tilvejebringelse af fremmedkapital. Det er tillige min opfattelse, at Energi E2 ud fra Skævingesagen og lighedsgrundsætningen – vil kunne gøre krav på forrentning.

Substitutionsprincippet indebærer dog, at "tilbageførslen" til elsiden af de tidligere henlæggelser, kun kan ske, såfremt den ømkostningsbestemte pris – inklusive tilbageførte midler og forrentning – er lig med eller mindre end substitutionsprisen. Denne fortolkning synes at være i overensstemmelse med det anførte fra Energi E2 om, at det kun er et eventuel "øverskud", som kan anvendes til at dække afskrivning og forrentning af varmesidens andel af anlægsudgifterne.

[...]"

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH –EKN

Side 16 af 19

Energiklagenævnet fandt, at Energi E2 A/S' anmeldelse til Energitilsynet af alene samarbejdsaftalen og resultatopgørelser var mangelfuld, og at Energitilsynets delafgørelse for så vidt angik spørgsmålet om manglende anmeldelse af grundlaget for varmepriserne burde stadfæstes. Nævnet fandt endvidere, at Energi E2 A/S ved beregning af den omkostningsbestemte pris kunne indregne finansieringsudgifter til elsidens henlæggelser til varmesidens andel af anlægsomkostningerne. Nævnet tog herved ikke stilling til størrelsen af varmesidens andel af anlægsomkostningerne, eller hvilken rentesats henlæggelserne skulle forrentes med. Nævnet fandt derimod, at Energitilsynet som førsteinstans burde tage stilling til størrelsen af rentesatsen for finansieringen af de elmæssige henlæggelser. Energitilsynets delafgørelse blev derfor ophævet og hjemvist til fornyet behandling for så vidt angik spørgsmålet om forrentning af den investerede kapital.

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH –EKN

Side 17 af 19

Afgørelsen er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menuen afgørelser.

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Som anført ovenfor havde NESA før Kapitalsagens løsning anvendt elmæssige henlæggelser til finansiering af de kraftvarmeanlæg, som klager overtog efter løsningen af Kapitalsagen. Efter klagers overtagelse af anlæggene fortsatte klager med over afskrivninger på anlæggene at skabe likviditet til at tilbageføre de elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne.

Ved afgørelsen af 25. august 2010 pålagde Energitilsynet klager i medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, at nedskrive den prismæssige anlægssaldo med de elmæssige henlæggelser. Energitilsynets afgørelse synes at bygge på den opfattelse, at der i henhold til varmemforsyningslovens § 20 og afskrivningsbekendtgørelsen alene kan foretages afskrivninger, hvis disse afskrivninger tilbageføres til forbrugerne eller anvendes til at afbetale på gæld.

Det følger bl.a. af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, at kraftvarmeværker med en eleffekt over 25 MW i priserne for levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas kan indregne nødvendige omkostninger, såsom f.eks. udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger. I medfør af varmemforsyningslovens § 20, stk. 2, kan klima og energiministeren fastsætte regler om, at andre udgifter og omkostninger end de i stk. 1 nævnte kan indregnes i priserne, jf. dog bestemmelsens stk. 7. Ministeren kan således fastsætte regler om indregning af bl.a. driftmæssige afskrivninger.

Dette er sket i afskrivningsbekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, og stk. 2. Bekendtgørelsen vedrører bl.a. driftmæssige afskrivninger ifølge varmemforsyningsloven. Idriftsatte anlæg kan, jf. bekendtgørelsens § 1, indregne driftmæssige afskrivninger i priserne på

grundlag af det efter de hidtidige gældende regler opgjorte afskrivningsgrundlag. For nye anlæg indregnes driftsmæssige afskrivninger i priserne på grundlag af den konstaterede anlægssum med fradrag af henlæggelser *over varmepriserne*, jf. § 5, jf. bekendtgørelsens § 2. Af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, fremgår, at henlæggelser til nyinvesteringer kan indregnes i priserne for opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 2. Afskrivningerne foretages med indtil 20 pct. om året, jf. bekendtgørelsens § 4.

Hverken varmemforsyningslovens § 20, andre bestemmelser i loven eller afskrivningsbekendtgørelsen ses at indeholde et krav om, at elmæssige henlæggelser anvendt til finansiering af et kraftvarmeanlæg skal fradrages i afskrivningsgrundlaget. Udgangspunktet må da også være, at sådanne henlæggelser tilbageføres til elsiden og behandles efter de regler, der gælder for henlæggelser over elpriserne. Ejeren af det pågældende elselskab kan dog frit bestemme, om man ønsker den frie egenkapital tilbageført. Det er således ikke nogen forudsætning for afskrivninger, at disse enten tilbageføres til forbrugerne eller anvendes til at betale af på gæld. Der er endvidere ikke noget i det lovgrundlag, der skulle implementere løsningen af Kapitalsagen, eller dele af den bagvedliggende politiske aftale, der indebærer, at der ikke også skulle være fri dispositionsret over lovlige henlæggelser for elselskaberne, eller at eventuelle lån fra elsiden til varmesiden skulle bortfalde. Dette medfører, at når et aktiv tilbageføres fra varmesiden til elsiden, reguleres det af elforsyningsloven og ikke varmemforsyningsloven, hvilket indebærer, at aktiver udlånt fra elsiden til varmesiden efter tilbageførelsen ikke er underlagt et hvile-i-sig-selv-princip som i varmemforsyningsloven men derimod reguleringen på det frie elmarked. Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at indregningen af de elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne i form af afskrivninger på anlæggene er en nødvendig udgift omfattet af varmemforsyningslovens § 20. Denne fortolkning er i overensstemmelse med Energiklagenævnets praksis. Der henvises i den forbindelse til nævnets afgørelse af 16. juni 2006 (j.nr. 21-235). Ved denne afgørelse fandt Energiklagenævnet, at Energi E2 A/S ved beregningen af den omkostningsbestemte pris kunne indregne finansieringsudgifter til elsidens henlæggelser til varmesidens andel af anlægsomkostningerne. Energiklagenævnet finder i den forbindelse, at det ikke har nogen betydning for afgørelsen af indeværende sag, om der er tale om anlæg, der er opført som led i kraftvarmemforsøgsordningen.

Herefter ophæves Energitilsynets afgørelse af 25. august 2010. Klager kan herefter afskrive efter reglerne i afskrivningsbekendtgørelsen, uanset at afskrivningerne delvis anvendes til at finansiere tilbageførelsen af elmæssige henlæggelser anvendt til finansiering af anlægget. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at varmemforsyningsloven som udgangspunkt er en maksimalprislov. Dette indebærer efter loven, at det altid er den laveste af

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Side 18 af 19

substitutionsprisen eller den aftale pris eller den omkostningsbestemte pris, der kan indregnes i varmepriserne. Indregningen af de elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne som afskrivninger kan derfor alene opkræves via den omkostningsbestemte pris, såfremt dette er den laveste pris.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 25. august 2010 ophæves.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 6. juni 2011.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26 i lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

6. juni 2011

J.nr 1021-10-41-14

SSH -EKN

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Side 19 af 19

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmemforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. lov om varmemforsyning § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P.N.V.

Poul K. Egan
Nævnnsformand

/Signe Sara Hildebrandt
Fuldmægtig, cand.jur.